

مقایسه نتایج درمان پانسمان بیولوژیک زنودرم با روش درمان سنتی در سوختگی‌های وسیع

چکیده

سید نجات حسینی*

سید نورالدین موسوی نسب

هاله رحمانپور

گروه جراحی عمومی

دانشگاه علوم پزشکی زنجان

زمینه و هدف: سوختگی یک عامل مهم مرگ و معلولیت در جهان بوده و امروزه پانسمان بیولوژیک یک قسمت مهم درمان سوختگی در مراکز پیشرفته می‌باشد. با این روش، درصد مورتالیته در مقایسه با سطح سوختگی از ۵۰٪ مورتالیته در سوختگی ۳۰ درصدی به همان مقدار در سوختگی ۸۰ درصدی رسیده است. با توجه به تجربه کم در استفاده گسترده از پانسمان‌های بیولوژیک در کشورهای در حال توسعه هدف این مطالعه مقایسه نتایج استفاده پانسمان بیولوژیک با روش سنتی در بیماران با سوختگی وسیع می‌باشد. روش بررسی: در این مطالعه کارآزمایی بالینی ۱۱۸ بیمار با سوختگی بین ۷۵-۳۰٪ سطح بدن مورد بررسی قرار گرفته است. بیماران به طور غیرتصادفی به دو گروه تقسیم شدند، در گروه اول بیماران راضی به تهیه زنودرم نبوده و به روش سنتی درمان شدند. در گروه دوم بیماران راضی به تهیه زنودرم بوده و درمان سوختگی با روش پانسمان بیولوژیک انجام شد. یافته‌ها: میزان مرگ و میر در روش سنتی (۵۳ بیمار) برابر ۱۹ نفر (۲۵٪) و در روش پانسمان بیولوژیک (۶۵ بیمار) برابر هفت نفر (۱۰٪) بوده است ($p=0.001$). در صورت حذف افراد فوت شده، میانگین مدت بسترهای ۳۱/۳ روز در گروه سنتی در مقابل ۱۸/۲ روز در گروه پانسمان بیولوژیک بوده است، ($p=0.005$)، تعداد پانسمان در گروه سنتی ۲۲/۱ در مقابل ۹/۹ در گروه پانسمان بیولوژیک بوده است ($p=0.005$). نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که پانسمان بیولوژیک سبب افزایش بقاء بیمار، کاهش مدت بسته و کاهش پانسمان‌های وسیع روزانه می‌گردد. انجام یک مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی توصیه می‌گردد.

کلمات کلیدی: سوختگی وسیع، پانسمان بیولوژیک، اکسیزیون زودرس، پوست خوک، زنودرم.

مقدمه

*بررسنده مسئول، زنجان، خیابان کارگر، مرکز آموزشی درمانی شفیعیه، بخش سوختگی، تلفن: ۰۲۱-۴۲۲۴۰۰۰، email: nejat.hosini@zums.ac.ir

ضخامت) یا انواع پانسمان‌های بیولوژیک یا مصنوعی پوشانده می‌شود. (جایگزین پانسمان ضد میکروبی در سوختگی‌های وسیع).^۱ این پانسمان‌ها شامل پانسمان‌های بیولوژیک (آلگرافت)، هتر روگرافت (پوست خوکی مثل زنودرم، زنوگرافت) و پانسمان‌های سنتیک (transseptit، بیوبران transcyte، biobrane و ایتگرا integra) می‌باشد.^{۲-۶} به طوری که از سال ۱۹۶۰، پوست خوک به عنوان یک پانسمان موقت پذیرفته شد.^{۷-۸} پوست خوک سه نوع می‌باشد که شامل زنده (living)، تازه (fresh) و نوع یخ زده خشک بدون سلول است.^{۹-۱۰} نتایج مطالعات تجربی نشان داد که سه نوع مذکور اثرات یکسان دارند.^{۷-۹} فواید پانسمان بیولوژیک زنودرم شامل چسبیدن محکم به بستر زخم،^{۱۱} پوشاندن انتهای اعصاب محیطی (که سبب کاهش درد می‌شود)،^{۱۰-۱۲} کاهش از دست رفتن مایعات،

سوختگی یک عامل مهم مرگ و معلولیت در جهان بوده، که درمان موثر آن نیازمند وجود تیمهای متعدد از گروههای مختلف پزشکی می‌باشد. بیماران علاوه بر درمان حاد سوختگی نیازمند بازتوانی، پارسازی و حمایت جسمی و روحی برای سالهای متمامی می‌باشند. از سالهای قبل سوختگی به وسیله شستشوی روزانه، استفاده از پمادهای آنتی‌بیوتیکی و پانسمان روزانه و جدا شدن بافت مرده تا بهبود زخم سوخته با ایجاد بافت گرانولاسیون با اسکار و یا ترمیم بوسیله پیوند پوست خودی نیمه ضخامت انجام می‌شده است. که عموماً ۳-۸ هفته بعد از سوختگی صورت می‌گرفته است.^{۱۳} اما امروزه، بافت سوخته، به وسیله جراحی برداشته می‌شود و زخم با گرافت پوست نیمه ضخامت (اکسزیون زودرس و گرافت نیمه

به تهیه زنودرم نبودند، این گروه به روش سنتی با شستشوی زخم روزانه، پانسمان با آنتی بیوتیک موضعی، جداشده‌گی بافت مرده و ایجاد بافت گرانولاسیون و گرافت نیمه ضخامت پوستی در طی ۲-۸ هفته بعد درمان شدند. در گروه دوم (درمان پانسمان بیولوژیک) راضی به تهیه و علاقه‌مند به درمان با زنودرم بودند. زنودرم یک نوع لیوفیلزید پوست خوکی است که توسط شرکت Bio Medical Product (MBP) در شهر شورین کشور آلمان تولید می‌شود. در این بیماران ابتدا زنودرم در نرمال سالین آماده می‌شود سپس بافت سوخته درجه دوم و سوم بیمار در اطاق عمل با بیهوشی عمومی توسط دستگاه درمانوم برداشته شده و زخم با نرمال سالین شستشو و در صورت خونریزی با محلول آذرنالین هموستاز می‌گردد. زنودرم در روی زخم قرار داده و با سوچور یا پانسمان و باندаж در محل ثابت نگه داشته می‌شود. در صورت نیاز برای اندام‌ها از آتل استفاده شده است. بعد از ۲۴ ساعت از عمل جراحی پانسمان‌ها باز می‌شود و زنودرم محکم به محل زخم چسبیده باقی می‌ماند و برای مناطقی که زخم سوختگی تمام ضخامت داشتند در طی ۲-۸ هفته، بعد از جدا شدن زنودرم، گرافت نیمه ضخامت پوستی انجام می‌شود. تمام بیماران آنتی بیوتیک پروفیلاکسی سغازولین دریافت کردند. اطلاعات مورد نیاز از جمله مکانیسم صدمه، وسعت سوختگی، مدت زمان بستره در بیمارستان، تعداد دفعات مصرف مسکن به صورت خوارکی و وریدی، تعداد دفعات پانسمان، صدمات سوختگی ریوی، مرگ و میر، مصرف آلبومین و پلاسمای تازه منجمد شده جمع‌آوری و با استفاده از تست‌های T-Test، Mann-Whitney U test، P-Value (χ^2) و با کمتر از 0.05 اختلاف معنی دار سنجیده شد. و آنالیز اطلاعات با SPSS ویراست ۱۱/۵ صورت گرفت.

یافته‌ها

از ۱۱۸ بیمار، ۵۳ بیمار در گروه سنتی و ۶۵ بیمار در گروه پانسمان بیولوژیک (زنودرم) قرار گرفتند. دو گروه اختلاف معنی داری از نظر سن، جنس، محل زندگی، نوع سوختگی، وسعت و ضخامت (شدت) و محل سوختگی نداشتند (جدول ۱). بیماران کمتر از پنج سال در گروه سنتی $15/1$ % و در گروه درمان با پانسمان بیولوژیک 20 % بوده است. سوختگی تنفسی و سوختگی ناشی از آتش در گروه سنتی بیشتر بوده است (جدول ۱).

بروتئین و الکتروولیت، $۱۰/۱$ و $۷/۰$ تسریع بهبودی، کاهش ایجاد اسکار در سوختگی درجه دو، $۱۰/۲$ ایجاد محیط مناسب برای مهاجرت و پرولیفراسیون سلول‌های اپی‌تیلیال و حفاظت زخم از تهاجم باکتری‌ها می‌باشد^۳. فعالیت ضد میکروبی این نوع پوست به نظر می‌رسد ناشی از چسبندگی خوب آن به بستر زخم است.^۴ این نوع پوست به وسیله سیستم ایمنی دفع می‌شود و به صورت پوسته پوسته جدا می‌شود.^۵ در سوختگی‌های وسیع، بعد از اکسیزیون بافت مرده، استفاده از پوست خوکی زنودرم، فرست مناسب به بیمار و جراح جهت پوشاندن زخم با گرافت نیمه ضخامت پوستی را می‌دهد.^۶ کاربرد این نوع پوست می‌تواند سبب کاهش هزینه‌های درمانی در بیماران با سوختگی وسیع گردد و ممکن است سبب افزایش بقاء شود^۷ و این در درمان سوختگی‌های وسیع (بیشتر از ۵۰ % وسعت بدن) با ضخامت نسبی، مناسب است.^۸ استفاده از پانسمان بیولوژیک بخش مهمی از درمان در مراکز سوختگی پیشرفت‌هه می‌باشد. در کشورهای توسعه یافته با استفاده از این روش (پانسمان بیولوژیک) اندازه سوختگی همراه با ۵۰ % مرگ و میر، از وسعت سوختگی ۳۰ % به ۸۰ % سطح بدن در بالغین جوان سالم رسیده است.^۹ با توجه به عدم تجربه کافی در استفاده گستره از پانسمان‌های بیولوژیک هدف این تحقیق، بررسی و مقایسه نتایج استفاده از پانسمان بیولوژیک (زنودرم) با روش سنتی در بیماران با سوختگی وسیع می‌باشد.

روش بررسی

در این مطالعه تجربی، ۱۱۸ بیمار با سوختگی ناشی از آتش و مایعات داغ از آبان ماه سال ۱۳۸۱ تا تیر ۱۳۸۵ در بیمارستان شفیعیه بستری شده و مورد بررسی قرار گرفتند. بیماران دارای سوختگی درجه دو (ضخامت نسبی درم) و درجه سه (تمام ضخامت) با وسعت سوختگی بین $۷۵-۳۰$ % که ناشی از مایعات داغ و یا آتش بوده و در طی ۷۲ ساعت اول بعد از سوختگی وارد مطالعه شده‌اند. این بیماران عفونت سطحی محل سوختگی و یا علائم سپسیس نداشتند و محل سوختگی آغشته به خاک، مواد شیمیائی و مدافع نبود. این مطالعه در گروه جراحی مورد تصویب و در کمیته اخلاق پژوهشی دانشگاه مورد تصویب قرار گرفت و از کلیه بیماران جهت شرکت در مطالعه رضایت گرفته شد. بیماران به صورت غیرتصادفی به دو گروه تقسیم شدند، گروه اول (درمان سنتی) راضی و علاقه‌مند

جدول-۱: اطلاعات دموگرافیک بیماران

جنس:	مرد	روش زنودرم	روش سنتی	سطح سوتگی و بهبودی	روش زنودرم	روش سنتی
		(۵۲/۳) ۳۴	(۶۰/۴) ۳۲	درصد ۳۰-۳۹	درصد ۳۰-۳۹	
۱	زن	(۴۷/۷) ۳۱	(۳۹/۶) ۲۱	بهبودی	۲	مرگ و میر
۲	(میانگین)	۲۶/۵۴	۲۶/۵۴	ارجاع	۳۶	بهبودی
۲	دامنه تغییرات:	۱-۸۱	۲-۸۰		۲۲	
	شهری	(۴۷/۷) ۳۱	(۴۷/۲) ۲۵	درصد ۴۰-۴۹		
۵	روستایی	(۵۲/۳) ۳۴	(۵۲/۸) ۲۸	بهبودی	۸	
۶	عامل سوتگی: مایعات داغ	(۲۶/۲) ۱۷	(۱۷) ۹	مرگ و میر	۱	ارجاع
.	شعله آتش	(۷۳/۸) ۴۸	(۸۳) ۴۴			
	سوختگی استنشاقی	(۲۲/۶) ۱۴	(۴۴/۳) ۲۳	درصد ۵۰-۵۹		
۲	میانگین سطح سوتگی:	۴۲/۸	۴۴/۷	بهبودی	۶	
۵	دامنه	۳۰-۷۲	۳۱-۷۰	مرگ و میر	.	
.	عمق سوتگی: درجه ۱ و ۲	(۱۳/۹) ۹	(۱۱/۳) ۶	ارجاع	.	
	درجه ۱ و ۲ و ۳	(۸۶/۱) ۵۶	(۸۸/۷) ۴۷	درصد ۶۰-۷۵		
۲	محل سوتگی: صورت	(۶۴) ۴۲	(۶۴) ۳۴	بهبودی	۸	
۶	گردن	(۵۴) ۳۵	(۵۸) ۳۱	مرگ و میر	۴	
۲	تنه	(۸۴) ۵۵	(۸۱) ۴۶	ارجاع	.	
	اندام فوکانی	(۹۱) ۵۹	(۹۶) ۵۱			
	اندام تحتانی	(۸۶) ۵۶	(۹۴) ۵۰			
	ناحیه تناسلی	(۲۶) ۱۷	(۳۳) ۱۸			
	مرگ و میر	(۱۰/۸) ۷	(۳۵/۸) ۱۹			

نتایج درمان در دیگر متغیرها اختلاف معنی دار نداشتند. در بیماران با سوتگی ۳۰-۳۹٪، نتایج درمان به شرح ذیل است: میانگین مدت بستری در گروه سنتی ۳۱ روز و در گروه پانسمان بیولوژیک ۱۸/۸ روز بوده است ($p=0.0005$). تعداد دفعات پانسمان در گروه سنتی و پانسمان بیولوژیک به ترتیب ۲۳/۸ و ۶/۶ بار بوده است ($p=0.0005$). میانگین مصرف مسکن خواراکی در گروه سنتی و پانسمان بیولوژیک به ترتیب ۲۳ و ۱۶/۴ مرتبه بوده است ($p=0.01$) و میانگین مصرف آلبومین در دو گروه مذکور به ترتیب ۱۱ و ۴/۹ ویال بوده است ($p=0.04$) نتایج درمان در دیگر متغیرها اختلاف معنی دار در سوتگی های با وسعت ۳۰-۳۹٪ نداشته است. در سوتگی های با وسعت بیشتر از ۴۰٪ سطح بدن، با در نظر گرفتن افراد فوت شده تفاوت در نتایج درمان نداشته است. سه بیمار از گروه سنتی بعد از سه هفته از درمان به مرکز مجهرزتر اعزام گردیدند.

بحث

نتایج مطالعه فوق نشان داد که استفاده از زنودرم سبب کاهش مرگ و میر، مدت بستری و دفعات پانسمان در مقایسه با روش سنتی می گردد. نسبت مرگ و میر در روش سنتی به روش زنودرم سه به

میزان مرگ و میر در گروه سنتی ۱۹ بیمار (۳۵٪) و در گروه پانسمان بیولوژیک هفت بیمار (۱۰/۸٪) بود ($p=0.001$) (جدول ۲). نتایج درمان نشان داد که تعداد پانسمان و دریافت آلبومین اختلاف معنی داری بین دو گروه دارد (جدول ۳). زمان شروع تغذیه خواراکی در دو گروه تفاوت معنی دار نداشته است. شایع ترین عضو دچار سوتگی به ترتیب، اندام فوکانی، اندام تحتانی و تن بوده است. تعداد کل مرگ ۲۶ بیمار (۱۹ بیمار در گروه سنتی و هفت بیمار در گروه پانسمان بیولوژیک) بوده است. در گروه سنتی، از ۱۱ بیمار با وسعت ۴۰-۴۹٪ تعداد شش بیمار فوت نموده است. ذکر این موضوع ضروری است که اگر افراد فوت شده را از مطالعه خارج کنیم در گروه سنتی میانگین مدت بستری ۳۱/۳ روز، تعداد پانسمان ۲۲/۱ مرتبه، دریافت آلبومین ۱۱ ویال و میانگین وسعت سوتگی ۴۱٪ می باشد. اما در گروه پانسمان بیولوژیک به ترتیب میانگین مدت بستری، ۱۸/۲ روز ($p=0.005$)، ۹/۹ مرتبه پانسمان ($p=0.005$) و ۷/۴ ویال آلبومین ($p=0.02$) و میانگین سوتگی ۴۱/۷٪ می باشد.

جدول-۳: مقایسه نتایج درمان در دو گروه سنتی و پانسمان بیولوژیک زنودرم

P	میانه	انحراف معیار \pm میانگین	تعداد	گروه	متغیرها
۰/۵۷	۲۱	$۲۶/۵ \pm ۲۰/۳$	۵۳	سنتی	سن
	۲۶	$۲۶/۵ \pm ۱۹/۸$	۶۵	زنودرم	
۰/۳۱	۴۳	$۴۴/۷ \pm ۱۱/۸$	۵۳	سنتی	و سعت سوختگی
	۳۸	$۴۲/۸ \pm ۱۲/۴$	۶۵	زنودرم	
۰/۰۰۵	۱۴	$۱۸/۴ \pm ۱۳/۶$	۵۳	سنتی	تعداد پانسمان
	۵	$۱۰/۴ \pm ۱۰/۹$	۶۵	زنودرم	
۰/۵۶	۳	$۶/۹ \pm ۹/۹$	۵۳	سنتی	تعداد مسکن های تزریقی
	۴	$۶/۷ \pm ۸/۸$	۶۵	زنودرم	
۰/۱۷	۱۵	$۱۷/۵ \pm ۱۷/۸$	۵۳	سنتی	تعداد مسکن های خوراکی
	۱۴	$۲۱/۱ \pm ۲۰/۶$	۶۵	زنودرم	
۰/۱۱	۲۲	$۲۴/۲ \pm ۱۸/۲$	۵۳	سنتی	مدت بسترهای
	۱۲	$۱۸/۷ \pm ۱۵/۲$	۶۵	زنودرم	
۰/۰۰۰۵	۱۳	$۱۳/۱ \pm ۱۰/۸$	۵۳	سنتی	مقدار آلبومین (ویال)
	۴	$۸/۹ \pm ۱۵/۲$	۶۵	زنودرم	
۰/۰۸	۳	$۲/۷ \pm ۲/۵$	۵۳	سنتی	پلاسمای تازه منجمد (واحد)
	۰	$۳/۲ \pm ۷/۸$	۶۵	زنودرم	

(بالای ۴۰٪ وسعت بدن) در دو گروه نیازمند بسترهای طولانی مدت در بیمارستان می‌باشند. زیرا بیماران بدحال بوده و از طرفی در گروه دوم نیز نواحی درجه سه باقی مانده را در چند مرحله با گرافت نیمه ضخامت پوستی جراحی می‌نماییم لذا مدت بسترهای در دو گروه نزدیک هم می‌باشد. در مطالعه Thompson علی‌رغم کاهش مرگ و میر مدت بسترهای بیمارستانی کاهش نیافتهد است.^{۱۷} Becker پیشنهاد کرد که استفاده از گرافت پوست خودکی بر روی مدت زمان بسترهای بیمارستانی موثر است.^۳ این کاهش در مدت زمان درمان و کاهش هزینه‌های بیمارستانی بوده است.^۵ Chicarilli و همکاران در بیماران با سوختگی بالای ۳۰٪ به روش اکسیزیون زودرس و پوشاندن با گرافت پوستی نیمه ضخامت و آلوگرافت نشان دادند که مدت بسترهای و بقاء بهبود می‌یابد.^{۱۹} Still و همکاران در بیماران با میانگین سوختگی ۷/۷٪ (۹۳-۲٪) به روش اکسیزیون زودرس و استفاده از گرافت نیمه ضخامت پوستی و زنوگرافت نشان داد که سبب کاهش مدت بسترهای شده و اثرات مضر روی نتایج درمان نداشته است.^{۲۰} در این مطالعه تعداد پانسمان‌ها در گروه بیولوژیک کاهش یافته و اندازه پانسمان کوچکتر می‌گردد در مقایسه با روش سنتی که کل زخم باید پانسمان گردد. پانسمان بیولوژیک به بستر زخم می‌چسبد و سبب

یک است که با افزایش وسعت سوختگی، نسبت مرگ و میر در گروه سنتی خیلی افزایش می‌یابد. مطالعه Thompson و همکاران در بیماران با سوختگی حداقل ۳۰٪ سطح بدن به روش اکسیزیون زودرس و پوشاندن زخم با گرافت پوستی نیمه ضخامت و هتروگرافت نشان داد که میزان مرگ و میر کاهش می‌یابد، ولی مدت زمان بسترهای بیمارستانی کاهش نمی‌یابد.^{۱۷} مطالعه Wolfe و همکاران در بیماران با سوختگی حداقل ۳۰٪ سطح بدن به روش اکسیزیون زودرس و پوشاندن با آلوگرافت نشان داد که سبب کاهش مرگ و میر می‌شود.^{۱۸} پانسمان بیولوژیک به طور عمده مناسب بیماران با سوختگی های وسیع می‌باشد^۳ و این می‌تواند در افزایش شانس بقاء در بیماران پدخل کمک کننده باشد.^۵ استفاده از پانسمان بیولوژیک برای پوشاندن زخم فرصت زمانی برای جراح جهت بازسازی زخم به صورت مرحله به مرحله مهیا می‌کند.^۵ مدت بسترهای بیمارستانی در گروه سنتی خیلی بیشتر از گروه پانسمان بیولوژیک بوده است، که در بیماران با وسعت سوختگی ۳۰-۳۹٪ چشمگیر بوده است زیرا پانسمان بیولوژیک سبب درمان سوختگی های درجه دو می‌گردد و نواحی درجه سه باقی مانده را می‌توان در یک مرحله با گرافت نیمه ضخامت پوستی جراحی نمود. اما در بیماران با سوختگی خیلی وسیع

درد در مطالعات قبلی مورد تایید قرار گرفته است.^{۲۳-۲۷} استفاده از آلبومین و پلسمای منجمد تازه در دو گروه تفاوت معنی دار آماری نشان نداد. اما در بیماران با وسعت ۳۰-۳۹٪ سطح بدن، مصرف یوال آلبومین در گروه پانسمان بیولوژیک خیلی کمتر بوده است. استفاده از پوست خوک سبب کاهش از دست دادن گرما، مایع، پروتئین و الکترولیت می‌گردد.^{۲۴} نتایج این مطالعه نشان داد که استفاده از پانسمان بیولوژیک (زنودرم) سبب افزایش بقاء بیمار، کاهش دفعات پانسمان و رضایت بیماران در سوختگی‌های وسیع شده است. البته انجام یک مطالعه تجربی تصادفی جهت مقایسه تعداد دفعات عمل جراحی، مدت بستری، مصرف آلبومین و کاهش نیاز به وسعت گرافت نیمه ضخامت پوستی توصیه می‌گردد.

بهبود زخم‌های درجه دو می‌گردد و پانسمان ساده فقط برای نواحی درجه سه بعد از جدا شدن زنودرم ضروری است تا در فرصت مناسب گرافت نیمه ضخامت پوستی انجام شود. با این روش، زخم‌ها عفونی نمی‌گردند و ترمیم آنها در سوختگی درجه دو سریع‌تر بوده، با افزایش تکثیر سلولهای اپی‌تلیال باقی مانده در درم سبب بهبود سریع‌تر و کاهش اسکار می‌گردد^۵ و از طرفی نتایج همراه با کاهش دفعات پانسمان سبب رضایت و بهبود حرکت بیمار و عضو سوخته می‌گردد. این امر موجب درمان بهتر در کودکان می‌باشد.^{۲۱} نتایج نشان داد که اختلاف معنی دار در مصرف مسکن‌ها، در دو گروه وجود نداشته است. در بیماران با سوختگی بین ۳۰-۳۹٪ سطح بدن، مصرف مسکن خوراکی در گروه پانسمان بیولوژیک کمتر بوده است. کاهش

References

- Holmes JH, Heimbach DM, Burns. In: Brunicardi FC, Andersen DK, Billiar TR, Dunn DL, Hunter JG, Pollock RE. Schwartz's principles of surgery. 8th ed. New York: McGraw-Hill; 2005; p. 204-28.
- Wolf SE, Herndon DN. Sabiston Textbook of Surgery: The Biological Basis of Modern Surgical Practice. In: Townsend CM, Beauchamp RD, Evers BM, Mattox KL. 17th ed. Philadelphia: Elsevier Saunders; 2004; p. 582-3.
- Becker D. Temporary wound dressing of burns with fresh, sterile, frozen porcine skin. *Ann. Burns and Fire Disasters* 1998; 171-5.
- Chiu T, Shah M. Porcine xenograft dressing for facial burns: beware of the mesh imprint. *Burns* 2002; 28: 279-82.
- Kiene S, Schill H, Roewer J, Frick U. Lyophilized split pigskin for biological wound dressings. *Zentralbl Chir* 1976; 101: 1481-94.
- Chiu T, Burd A. "Xenograft" dressing in the treatment of burns. *Clin Dermatol* 2005; 23: 419-23.
- May SR. The Effect of Biological wound dressing on the healing process. *Clinical Materials* 1991; 8: 243-9.
- Falkowski S. Proby leczenia rozeleglych ran oparzeniowych trysynowana skora swinska. *Pol Tyg Lek* 1955; 10: 42-55.
- Mandl H, Freilinger HG. Wert und Moglichketti der Fremdhauttransplantation. *Acta chirurgic. Austriaca* 1974; 6: 136-9.
- Pruitt BA, Levine NS. Characteristics and uses of biologic dressings and skin substitutes. *Arch Surg* 1984; 119: 312-22.
- Bromberg BE, Song IC, Mohan MP. The use of pigskin as a temporary biological dressing. *Plast Reconstr Surg* 1965; 36: 80-90.
- Aronoff M, Fleishman P, Simon DL. Experience in the application of porcine xenografts to split-graft donor sites. *J Trauma* 1976; 16: 280-3.
- Elliott RA Jr, Hoehn JG. Use of commercial porcine skin for wound dressings. *Plast Reconstr Surg* 1973; 52: 401-5.
- Schmitt, W. Die Lokalbehandlung der Verbrennungswunden. *Zentralbl Chir* 1973; 98: 320-4.
- Burleson R, Eiseman B. Mechanisms of antibacterial effect of biologic dressings. *Ann Surg* 1973; 177: 181-6.
- Burleson R, Eiseman B. Nature of the bond between partial-thickness skin and wound granulations. *Surgery* 1972; 72: 315-22.
- Thompson P, Herndon DN, Abston S, Rutan T. Effect of early excision on patients with major thermal injury. *J Trauma* 1987; 27: 205-7.
- Wolfe RA, Roi LD, Flora JD, Feller I, Cornell RG. Mortality differences and speed of wound closure among specialized burn care facilities. *JAMA* 1983; 250: 763-6.
- Chicarilli ZN, Cuono CB, Heinrich JJ, Fichandler BC, Barese S. Selective aggressive burn excision for high mortality subgroups. *J Trauma* 1986; 26: 18-25.
- Still JM Jr, Law EJ, Belcher K, Thiruvaiyary D. Decreasing length of hospital stay by early excision and grafting of burns. *South Med J* 1996; 89: 578-82.
- Klein L, Mericka P, Preis J. Clinical Experience With Skin Xenografts in Burned Patients. In: Masellis M, Gunn SWA, Editors. *The Management of burns and fire disasters: Perspectives 2000*. Dordrecht Boston London: Kluwer Academic Publishers 1995; p. 337-45.
- Change WHJ, Gomez NH, Edelstein LM. Use of lyophilized pig skin for donor site cover. *Br J Plast Surg* 1973; 26: 147-9.
- Rappaport I, Pepino AT, Dietrick W. Early use of xenografts as a biologic dressing in burn trauma. *Am J Surg* 1970; 120: 144-8.
- Hopper RA, knighton J, Fish J, Peters W. Use of skin substitutes in adult Canadian burn centres. *Can J Plast Surg* 1997; 5: 112.

The biological dressing versus conventional treatment in massive burns: a prospective clinical trial

Hosseini S.N.*
Mousavinasab S.N.
Rahmanpour H.

Department of Surgery
Zanjan University of Medical Sciences.

Abstract

Background: Burns are a major cause of death and disability worldwide. Today biological dressings have become an integral part of modern burn care. Using this method, in otherwise healthy young adults, the size of burn relative to the total body surface area (TBSA) correlating with a 50% mortality rate has increased from 30% to 80%. Due to a lack of experience and an interest in using biological dressings in Iran, as a developing country, the aim of this study was to compare patient outcome using the biological dressing vs. conventional treatment in patients with massive burns.

Methods: In this clinical trial study, 118 burn patients (30 to 75% TBSA) were enrolled. The patients were divided in two groups. Those in the conventional treatment group had not accepted treatment with a biological dressing. The second group agreed to treatment with biological dressing, a pig skin xenograft known as Xenoderm. Significant differences were evaluated using the unpaired Student's t test, the Mann-Whitney U test and the χ^2 test.

Results: Mortality rates in the conventional treatment group ($n=53$) and biological dressing group ($n=65$) were 35% (19) and 10.8% (7), respectively ($p=0.001$). Excluding those patients who died, the mean hospital stay was 31.3 days in the conventional treatment group versus 18.2 days in the biological dressing group ($p=0.0005$), and number of dressings was 22.1 versus 9.9 ($p=0.0005$), respectively. Three patients in the conventional treatment group were transferred to a tertiary-care hospital after three weeks of treatment. The most commonly burned areas were the upper limb, lower limb and trunk.

Conclusions: The results of this study indicate that biological dressings give a better outcome and decrease the hospital stay and the number of dressings. A randomized clinical trial is warranted.

Keywords: Massive burn, biologic dressing, early excision, pig skin, Xenoderm

* Corresponding author:
Shafieye Hospital, Karegar Ave., Zanjan.
Tel: +98-912 542 7479
email: nejat.hosini@zums.ac.ir